

Prediker 11: 1-6

Hoező: *'Werp je brood uit op het water'*? Wat betekent dat: *'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen'*? Wanneer werp je nou brood uit op het water? Dat doe je als je de eendjes gaat voeren. Maar dan vind je het toch nooit meer terug? Veel uitleggers denken aan het geven van giften aan arme mensen. *'Werp je brood uit...'*, dat wil zeggen: 'Geef weg wat je hebt. Deel het uit! Het lijkt wel of je het weggooit, of je het op het water gooit, of het verloren gaat, maar dat is niet zo! Als je geeft, dan geeft God je overvloedig terug! Op een dag waarop je het niet meer verwacht! Na lange tijd. En vers 2 hoort daar helemaal bij: *'Verdée! het in zevenen, ja, in achten, want gij weet niet welk kwaad er op aarde zijn zal.'* Dus: deel maar uit! Aan zeven, acht goede doelen of aan mensen die het nodig hebben! Deel van je brood, je bezit, je tijd, je energie, je liefde! Ongetwijfeld klopt dit en is deze uitleg bijbels. Geef maar onbevangen, want je zult zien dat er zegen op rust. Die boodschap klopt ook met alles wat we weten over God. Jezus zegt daarover in Lukas 6: 36 en verder dit. Moet u horen, hoe mooi: *'Geef en u zal gegeven worden: een goede, aangedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee u meet, zult u zelf gemeten worden.'* Zeker zit dit in de oproep van Prediker. Maar het blijft je toch een beetje dwars zitten. Waarom dan dat water? Wat voor beeld gebruikt Prediker hier: je brood aan het water toevertrouwen? Waarom dat water? De verklaring daarvoor vond ik in een tweede uitleg, die ik heel aannemelijk vind. *'Werp je brood uit op het water...'*, dat wil zeggen: stuur je schepen weg, de zee op, gevuld met graan. 'Je vindt het later weer terug.' Op een dag komen ze terug, en dan hebben ze winst gemaakt. Dit boek, Prediker, is geschreven door koning Salomo, zo'n 950 voor Christus. We weten uit de Bijbel dat koning Salomo een hele vloot schepen liet bouwen, bij Ezeon-Geber, dat is waar nu Eilat ligt. En wat hebben de archeologen daar nu gevonden? Een grote graansilo! Dus het graan werd verkocht, de wereld over. En wat kwam er terug? We lezen dat in 1 Koningen 9: de vloot kwam terug met 420 talenten goud, dat was 12.600 kilo, 12,5 ton goud! Die schepen gingen op pad, je wist niet óf ze terugkwamen, je wist niet wannéér ze terugkwamen, en je wist ook niet waarméé ze terugkwamen. Er waren nog geen planners, er was nog geen telefoon, geen email, noem maar op. Die schepen vertrokken, gewoon, op de bonnefooi, met ladingen graan. De bemanning moest daarmee gaan handelen in verre landen. Je wist echt niet wanneer je ze terug zou zien, en met welke lading. Maar toch zegt Salomo: 'Doe het maar! Stuur ze op pad! De zee op! Want er komt een dag, dat je verrast zult staan, als ze weer terugkomen met de meest geweldige

lading aan boord.' Heb vertrouwen! Heb geduld! 'Zet door!' dat is de oproep van Salomo. 'Ga door! En laat je niet afschrikken. Want de dingen, die gebeuren nu eenmaal zoals ze gebeuren. *'Wie steeds op de wind let, zal niet zaaien; en wie steeds naar de wolken ziet, zal niet maaien.'* Je kunt altijd wel overal bezwaren zien. *'Zoals u de weg van de wind evenmin kent als het gebeente in de schoot van een zwangere vrouw* (er waren nog geen echo's toen, je ziet het niet...) *zomin kent u het werk van God, die alles maakt. Zaai (daarom) uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want u weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn.'* 'Ga onbevangen op weg!' dat is de boodschap van Salomo. Dat vraagt om vertrouwen. Vertrouwen en ook: geduld. Er zal een dag komen, dan zul je zien wat de oogst is. Op een dag zul je de zegen zien op wat je nú doet. Ook al weten we van tevoren dat ook het werk in de gemeente z'n problemen zal kennen, en tegenslagen. 'Zaai uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want u weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn.' Als we zó op weg gaan, dan gaan we in de voetsporen van de grote Zaaier, Jezus Christus. Hij kwam om het zaad van het Evangelie uit te strooien. Uit de gelijkenis van de zaaier weten we dat bij sommige mensen de boodschap het éne oor in, het andere oor uit gaat. Anderen omarmen het Evangelie, maar als het tegenzit, dan haken ze af. Weer anderen worden in beslag genomen door succes, of hobby's: je kunt het druk hebben met allerlei dingen. En God? Die vergeet je. Geen tijd. Geen ruimte. Geen prioriteit. Jezus zegt: 'Ook dat komt voor. Helaas!' Maar gelukkig, God zij dank, is er óók zaad dat in goede aarde valt. Dat zaad ontkiemt, het groeit op en het geeft vrucht, honderdvoudig! Eén zaadkorrel in de grond, die geeft honderd zaadkorrels terug! Eigenlijk héél bijzonder, dat de Here Jezus dit verhaal vertelt. Dat betekent dat Hij Zelf maar al te goed wist, dat héél veel van Zijn moeite verspilde moeite zou zijn. Vergeefse moeite. Allerelei mensen die Hij aandacht gaf, en liefde, en zorg, zóveel zorg, allerelei mensen zouden uiteindelijk toch Hem laten vallen... Het gaat zelfs nog verder! Jezus wist, al vóórdat Hij naar deze wereld kwam, dat Zijn leven zou uitlopen op het kruis! Maar heeft Hij daarom gezegd: 'Ik doe het niet? Het heeft tóch geen zin?' Nee! Hij ging! Onbevangen op weg. Want Hij geloofde in de oogst! Nergens in de Bijbel lees je dat Jezus cynisch werd, of zuur, of dat Hij wrok koesterde tegen de mensen. 'Ja, ja... jullie zitten nu wel lekker te eten van dat brood, dat Ik heb vermenigvuldigd, maar straks hangen jullie Mij aan een kruis.' Nergens lees je zoiets! De Here Jezus kwam naar de aarde, Hij ging Zijn weg, Hij wist van alle haat, van alle tegenkrachten, en tóch gaf Hij Zichzelf. Want Hij keek vérder dan het kruis. Hij wist van de opstanding die zou volgen. Hij wist dat Hij juist door

Zijn dood en opstanding het léven zou geven, aan miljoenen, en nog eens miljoenen mensen! Hij zaaide Zijn zaad in de morgen, Hij liet tegen de avond Zijn hand niet rusten. Hij wierp Zijn brood uit op het water, en... .. en kijk eens: tweeduizend jaar later zitten wij hier! Jezus heeft het gedaan: Hij heeft Zijn brood uitgestrooid, Hij heeft Zichzelf uitgestrooid, Hij heeft Zich gegeven, ten volle, en de oogst is groot! Hij was niet cynisch, Hij koesterde geen wrok, Hij werd niet moedeloos, en zo mogen ook wij de moed nooit verliezen! Nooit! Want we hebben een God die ons zal verrassen! Het is een belofte! 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen.' Er zal zegen zijn!

Het heeft zin om te bidden voor mensen om je heen die nog niet geloven, het heeft zin om te bidden dat zij tot bekering mogen komen. Ook dat is je brood uitwerpen, elke keer als je voor ze bidt. Misschien zie je jarenlang niets gebeuren, helemaal niets. Maar in de hemelse gewesten vindt voortdurend een gevecht plaats tussen de engelen van God en de machten van satan. Elke keer dat u bidt dat uw kind, of broer of zus tot geloof komt steunt u de engelen in hun strijd. Hun strijd voor de redding van mensen! Het heeft zin om geld te geven aan projecten in het Koninkrijk van God. Als u later in de hemel mag komen, bij God, en u heeft gegeven, dan zult u versteld staan! Mensen die naar u toekomen en het zeggen, vol dankbaarheid: 'Dankzij jouw gift kreeg ik een Bijbel in handen, of dankzij jouw gift hoorde ik het Evangelie voor de radio. Jij was het middel in Gods handen, waardoor ik Hem mocht leren kennen!' 'Werp je brood uit op het water!' En ook al zullen onze aardse ogen de oogst misschien niet meer zien, in de hemel zullen we verrast staan! Méér dan verrast! Want de belofte van God, die stáát: 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden, u zúlt het vinden na vele dagen.' AMEN